

5 Ίανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων

Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων (+305)
Συγκλητικῆς ὁσίας (+350)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐπιτίθει τὸ κράτος σου ἐπὶ ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἐπιούσιον, ὡς ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἐπιούσιον, ὡς ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἐπιούσιον, ὡς ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἐπιούσιον.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης,

ἀήττητον τρόποσιον.

Και νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ και ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν και χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον και ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ και ὁμοουσίῳ και ζωοποιῷ και ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, και ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, και ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, και ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, και ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

και πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην και ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν
ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλοῦρήμωσάν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ

στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελεύθτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἰ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλιῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλθεί καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἰ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

- Κ**ύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
- Κ**αὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- Ὅ**τι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
- Ἐ**κάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- Ἐ**μνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- Δ**ιεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
- Τ**αχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
- Μ**ὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- Ἀ**κουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
- Γ**νώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐ**ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Τ**ὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
- Ἐ**ν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
- Κ**αὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
- καὶ πάλιν
- Εἰ**σάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
- Τ**ὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
- Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
- Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
- Ἀ**λληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
- Ἡ** ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

- Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Κ**ύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπό κάθε δέησιν)
- Ὑ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ

τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Χρυσοστόμου Μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

ἦχος δ'

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερωῖμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✠

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄμήν.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Χορὸς ἀγγελικὸς

ἦχος α'

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγχνος, τέρπου χόρευε, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ προμητορ· ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεραγαθός.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι, ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νόματα, ὃν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· πῶς τὴν χειρὰ μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Καθίσματα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὴν ὠραιότητα

ἦχος γ'

Τὸν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα, παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὃ θαύματος παραδόξου! πῶς, σε ὑποδέξεται, ὕδωρ δεσπότη Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν

Ν' Υαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

ἦχος α΄

«Πικρᾶς δουλείας ρυσθείς, Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς, Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός, ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· ὅτι δεδόξασται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμενοι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδοὺ ὁ ἰλασμὸς ἀναδείκνυται, ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς, τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ α΄

Δεῦτε λαοὶ

ἦχος β΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέφαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὄλος ἀναγνος, ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείνας ὁ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὁ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοδὸς γεγονόσι, ρυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ α΄

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν ἀθλοφόρων, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ καὶ τῆς πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὀπλισάμενοι στερρῶς ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐὰσεβῆς διώκτης καὶ τῆς πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβῆς, πίστει κατήργηται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ποιήμην ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ γ'

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

ἦχος α'

«Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Ἐπρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Ἐὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρεῖθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδασι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους

τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἤρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρῶν κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος σαρκωθείς ἐκ σοῦ πανάμωμε, τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρυπώτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Κανῶν τῶν μαρτύρων, ᾠδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν αἰόδιμον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κανῶν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, τῶν ἀγίων γεγόνασιν, ὀδηγοὶ πρὸς τὴν ἀθλήσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλόνηρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροῦς μου τὸ στόμα μου.

ἦχος Γα

Απόστολος Παπαχρήστου
Νέον Εἰρμολόγιον
1998 σ.345*

ε
στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ

ρι ι ω Δ υ ψω θη κε ε ρας μου εν Θε ω ω μου η

και ε πλα τυν θη επ ε χθρους μου το στο ο μα α

μου η

* επ ε χθρους μου το στο μα μου ου ου ου η

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα

τῆς ὁσίας

Τὸν συνάναρχον

ἦχος πλ.α'

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἰγλης ἀναπεπλήρωσαι, ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληράν, διοδοῦσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

τῶν μαρτύρων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεόπεμπτος ὀφθείς, ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεταί, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν. Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς δὲ ὁ θεὸς Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̃ Κε

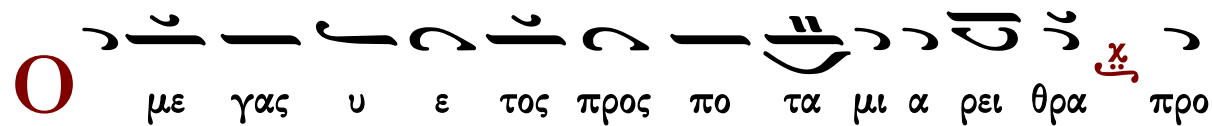
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77*

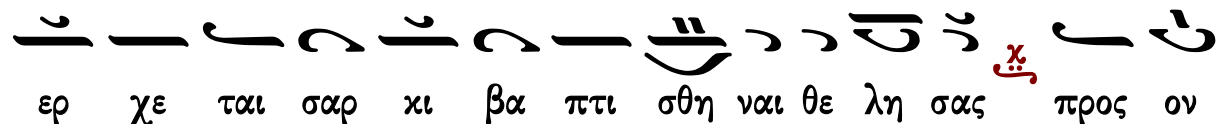
Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

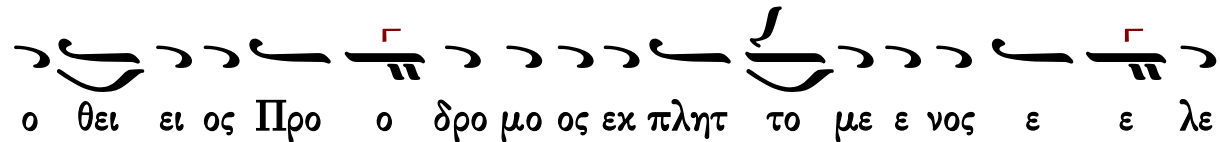
ωνων α μην

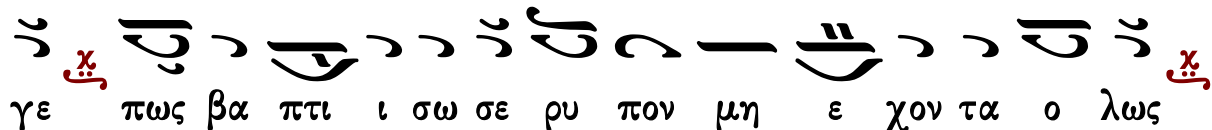
Ο με γας υ ε τος προς πο τα μι α ρει θρα προ

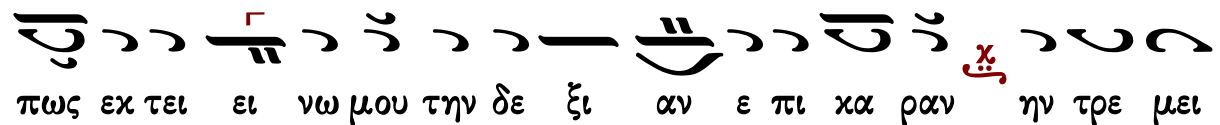
ερ χεται σαρ κι βα πτι σθη ναι θε λη σας προς ον

ο θει ει ος Προ οδρο μο ος εκ πλητ το με ε νος ε ε λε

γε πως βα πτι ι σω σε ρυ πον μη ε χον τα ο λως

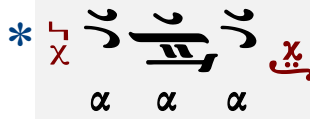

πως εκ τει ει νω μου την δε ξι αν ε πι κα ραν ην τρε μει

τα συμ παν τα

τὸ τέλος

α α α

Κανών ὁ προεόρτιος, ψδὴ δ'

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί

ἦχος α'

«Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. Ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺς χριστούς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥῦδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων, νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας, ὧ μελωδοῦμεν πιστῶς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις. Ἐτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

ἦχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ σώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὀράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχεθαι θείας ὠραιότητος.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον, χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θεῖαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον, μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὠφθης μέτοχος.

Ῥπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥτόκος σου, τὸν Ἀδάμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, φθορᾶς βροτεργάτιδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, κόρη λύτρωσαι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγους ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρέσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλουῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ ἀθλοφόροι, πλουῦτον καὶ δόξαν λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὄπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντας σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε΄

Θεὸς ὢν εἰρήνης

ἦχος α΄

«**Τ**ὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε φιλόανθρωπε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ειρήνης ὑπάρχων, Χριστέ βασιλεύς, τὸ τῆς ἐχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ. Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδῆλου προφήτης, τὴν χάριν ποτέ, τοῦ βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι πατάξας Ἰορδάνια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῆ, ἄτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιούντας, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

ἦχος β΄

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῆ ἑφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τανῦν τοῖς ἀύλοις, ἀύλως ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν πάναγνε, ρείθροις τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεῖς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σποραῖς ὄντως ἀνευθεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ε΄

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε

ἦχος βαρὺς

Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλιῖται, τάς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ θωπεία, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηϊνῶν, ἡδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν διὸ ἀγάλλεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία παρθένε, ἡ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε΄

Σπλάγγων Ἰωάν

ἦχος α΄

«**Ὁ**λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωάν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον, οὐπὲρ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ

προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν, ἣν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσαςνάματα, τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἦχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, μοναχῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουςα, τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἀνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ς'

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιτίας

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ μάρτυρες ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφῆρεις ὡσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ἡμᾶς πικρῶς, μάρτυρες ἔνδοξοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡς εἶδετε ὁ χορὸς τῶν ἀγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε. Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὧ δικασταί.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύση, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντας σε ἀγνή ἀειπάρθενε.

ὁ εἰρμὸς τῆς ς' ψδῆς

Ὁ Ἰωάνης ἐκ κοιτίας ἄδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.466*

Ο Ἰ ω να ας εκ κοι λι ας α α δου ε βο ο
α α να γα γε εκ φθο ρα ας την ζω η ην μου η μεις
δε σοι βο ω ω μεν παν το δυ να με Σω τηρ ε λε
η σον η μα α α ας

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον προεόρτιον

Ἦχος δ'

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Οἶκος

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, βαπτιστά, τοὺς ὄρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· εἰπέ μοι, ἀ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις, καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν μείζονά σε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν

τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις, σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον

Τῆς ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος, εἰπάτω.
Ἄθλων τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
Ἐθεντὸ μ' ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκω, Θεωνᾶς μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.
Πέμπτη ἐκ ξίφους λίπε τὸν δὲ βίον Θεόπεμπτος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ἀγίας Συγκλητικῆς.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ἀκρίτῃ.

Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Σάις, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Ἦλθον θαλάσῃ εἰς βάθη, λέγει Σάις,
Φυγῶν τὰ ποτίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοείδος ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κάτω κακουχία.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τατιανὴ τακεῖσα νηστείας πάλαι,
Νῦν ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν προεόρτιος, ψδθ' α΄

Οἱ Παῖδες εὐσεβεία

ἤχος α΄

«Ἵπῃθλον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου, τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειάν ποτε, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ καὶ συμφώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος, ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέλαι δὲ

ρανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνην ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βαπτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄλσι τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισαῖος θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐνάντιος, ψυχῆς σου, τὸ εὐτονον, μαλλάζει νόσοις ὤετο· Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ, πόνον ἀπεκρούσθη οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ νῦν προσώκειλεν ἐκ τριχυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὐδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ, ἐνθα προητοιμάσται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἢ ἀνάπαυλα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε· μεγάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς, λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὄνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὠκνησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδάτων ἢ φύσις με τῆς ἁμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι· Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ ποιητοῦ τοῦ φωτός, ρύπτει Θεονόμφευτε πολλοῖς, τοὺς ρυπωθέντας κόρη ἐν πταίσμασι.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ψδὴ ζ'

Κάμινον καιομένην

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέλος τοῦ μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμενοι, σὺν γυναίξί, καὶ παισί, Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡγάλλοντο οἱ ἄγιοι, ὀρῶντες ἑαυτούς, τῷ ξίφει τελειομένους, καὶ πίστει ἀνεκράυγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς, καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ θείᾳ στερρότητι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Περίσωζε τὴν ποιήμνην σου, πανάχραντε ἀγνή, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ κ'

Θαύματος ὑπερφυοῦς

ἦχος α'

«Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανόν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς, Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεῖς συμφλέσσεται ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ κ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

ἦχος β'

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις, ἔνθα τάξεις ἀγγέλων, ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, παρθένων οἰκοῦσιν αἰῶνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλει τῆς φύσεως πασῶν, διαφέρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς, νικήσης· διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου,

τοῦ σοφιστοῦ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισα ἐνδοξε, καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄναγεννησαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βουλευθεὶς πρὸς, Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος σπεύδει, ἀγνή, δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρύπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ρύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ᾠδὴ κ'

Τὸν μόνον ἀναρχον

ἦχος βαρὺς

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερρῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλίται, τάς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων. Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ᾠδῆς](#)

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ θ'

Μυστήριον ξένον

ἦχος α'

«**Ἀπόρρητον** τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη παστάς, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείψασαν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σχιρτήσατε· Χριστός, Γαλιλαία ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε, ὡς Ἰωάννη σκίρτησον, πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου, ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέλαβες δίχρα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγω τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι, αὐτὸν ὡς Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τῆς ὁσίας, ᾠδὴ θ'

Ἀνάρχου Γενήτορος

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας ἔνδοξε, σεαυτὴν ὠραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος νυμφίος σου, οὗ ἔτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ σου· νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετήδευσας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν καταταπεινώσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνω, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτής, Ἰησοῦς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε· προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα, τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη, οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Κανὼν τῶν μαρτύρων, ᾠδὴ θ'

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα

ἦχος βαρὺς

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτραις τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον καὶ τοῦτον ἄνευ σποραῶς ἡμῖν τεκοῦσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ εἰρημὸς τῆς κ' ᾠδῆς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν μόνον ἀναρχον, βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φοίττουσι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος ᾠδῆς Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρημολόγιον 1903 σ.467*

Α ἰ νου μεν εὐ λο γου μεν προ σκυ νου ου

μεν τον Κυ ρι ον ἤ

Τ ον μονον α ναρ χον βα σι λε α της δο ο ξης ον

εὐ λο γου ου σιν ου ρα νω ων αι Δυ να α μεις υ μνει τε ι

ε ρεις λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω να α ας ἤ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἦχος βαρὺς

- ∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47
 - ∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48
 - ∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50
 - ∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51
 - ∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53
 - ∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55
- Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β'
2003 σ.33#

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν Κ υ ρ ι

ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ ε π ι

τ ω Θ ε ω ω τ ω σ ω τ η ρ ι μ ο υ

Τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ και ε ν δ ο

ξ ο τ ε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι ι τ ω σ τ ω ν Σ ε ρ α φ ι μ τ η ν α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν η την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν η

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του η ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι ου σι με πα ασαι αι γε νε αι η

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ η την α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν η την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν η

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νομα αυ του και το ε

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ε νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρωσ Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ον

τωσ Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α καρ

δι ι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^η την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν ^η την ον

τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ^η

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^γ και υ υ ψω

σε τα πει νους ^η πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων ^χ

και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους ^η

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^η την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν ^π την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χερου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.301/1171*

Τ ην υ περ φυ σιν Μη τε ε ρα και κα τα φυ υ σιν
 Παρ θε ε νον την μο ο νην εν γυ ναι ξιν ευ λο
 γη με νη ην α σμα σιν οι πι στοι κα τα χρε ος με
 γα λυ υ νο ο μεν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.35#

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε την Θε
 ο το ο κον την α ει μα κα ρι στον και παν α
 μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι
 μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ η την α δι α φθο ρως

Θε ο ον Λο ο γον τε κου ου σαν η την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν η

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

τῶν μαρτύρων

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε ἱεράρχα· ἐν ἧ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν.

προεόρτιον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

ἦχος γ'

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ρύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου.

εἰς τοὺς Αἰνους

ἦχος λ π Βε

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Δ ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Στιχηρά προσόμοια

Αί Ἀγγελικοί

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣γ̣

Δ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν περ ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν, τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα, πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑποῦργει· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Α ἰ νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι
 θα ρα

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ἐγὼ δὲ δέδοικα σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἤκεις καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον.

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο, μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι, τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τιθεὶς βόησον· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Α ἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγγων σε δι' οἶκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ καινοποιοῦντα, καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικὸν

Αἰ Ἀγγελικαί

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότη, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης. Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ προπάτορος· ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Αἰ Ἀγγελικαί

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ἄσσωμεν λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν, βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὴν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἀμήν.

Ἴδε ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη· Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνείμ.

Ἔοπται τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανάτειλεν.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ, Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, προφηῆτα καθυπούργησον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾽Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾽Αμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'

᾽Απεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερωῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

᾽Αμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ δνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

2 Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· **3** πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς σέ προσευξομαι, Κύριε· **4** τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόφει με, **5** ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, **6** οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· **7** ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. **8** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. **9** Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. **10** ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν. **11** κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. **12** καὶ εὐφρανθήσων πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. **13** ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς 22

1 Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. **2** εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, **3** τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **4** ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεισαν. **5** ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. **6** καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 26

1 Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; **2** ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. **3** ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. **4** μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. **5** ὅτι ἐκρυσέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. **6** καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. **7** εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. **8** σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. **9** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ

ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου. ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. ¹¹ νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. ¹² μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆς. ¹³ πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων. ¹⁴ ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνήν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίῳ ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ριπτόμενον.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἤλθες Χριστέ βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

∴ Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 35:1-10

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ¹ Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. ² Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. ³ Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ⁴ Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. ⁶ Τότε ἀλειῖται χολός ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. ⁷ Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. ⁸ Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆῃ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆῃ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 13:25-32

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ²⁵ ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ²⁶ Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. ²⁷ Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ

ἀρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· ²⁸ καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτησαντο Πιλαῶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ²⁹ Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ³⁰ ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ³¹ ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. ³² Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εἰρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον α' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ^{3:1-6}

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ¹ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, ² καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ³ Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. ⁵ Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· ⁶ καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

Ἄμην.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 28

¹ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. ³ φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. ⁷ φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, ⁸ φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. ⁹ φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ψαλμὸς 41

¹ Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. ² ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· τότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; ³ ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; ⁴ ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνηῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος. ⁵ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριοι τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου. ⁶ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ⁷ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. ⁸ ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ⁹ ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹⁰ ἐν τῷ

καταθλάσθαι τὰ ὄστᾶ μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροὶ μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; ¹² ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

ψαλμὸς 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνη· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μῦσχος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισαίᾳ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῶ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἤχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε θεάσαστό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσφαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου αὐτὸς ἀγιάσόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον' αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἤχος δ'

Εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοςάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἦ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐκπεφώνηκε, τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὖσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἤχος δ'

Πρόσχωμεν

∴ Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:16-20

Πρόσχωμεν

Τάδε λέγει Κύριος. ¹⁶ Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. ¹⁷ Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῶν, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. ¹⁸ Καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἔάν ᾧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶν· ἔάν δὲ ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶν. ¹⁹ Καὶ ἔάν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ²⁰ ἔάν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-8

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον καὶ εὐρῶν μαθητὰς τινας, ² εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. ³ Εἶπέ δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. ⁴ Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν, εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ⁵ Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. ⁶ Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ⁷ Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. ⁸ Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον γ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-8

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

1 Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **2** Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. **3** Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. **4** Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. **5** Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. **6** Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανός, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶξιν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ἙΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 73

Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου. ⁴ καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ⁵ ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω, ⁶ ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν

γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι. ¹⁰ ἕως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δράκόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. ¹⁵ σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθάμ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. ¹⁸ μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὀνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσχοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ²² ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. ²³ μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

ψαλμὸς 76

² Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνῆνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου. ⁴ ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· ⁷ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπόσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ⁹ ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ρῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ¹⁰ μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; (διάψαλμα). ¹¹ καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. ¹⁴ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμειν σου. ¹⁶ ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. ¹⁷ εἶδосάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδосάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, ¹⁸ πλήθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφανα αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γινωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηαίᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλισθήσεται. ² ἔρει τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδίᾳ ἐπ' αὐτόν, ³ ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρόνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. ⁵ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ⁶ ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ¹¹ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάττει σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ¹² ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ¹³ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. ¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. ¹⁵ κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσάν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ἤχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς, Ἰωάννην. Προφήτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφήτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπέιγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ἤχος πλ. β'

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὧ Ἰορδάνης; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηληζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἤχος δ'

Πρόσχωμεν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:3-6

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ³ Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. ⁴ Καὶ

ἔρεϊς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· ⁵ ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ⁶ Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ³ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. ⁴ Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. ⁵ Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· ⁶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ⁷ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ⁸ Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ¹⁰ Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. ¹¹ Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ε' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:9-11

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐπιπέτε μοι ἡ χάρις σου, Κύριε, ἵνα μὴ ἐπινοήσω ἁμαρτίαν ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἐπέταξες· ὁ ἄδικος ἐπινοεῖ ἁμαρτίαν, καὶ οὐκ ἔχει ἄνεσιν· ὁ δὲ δίκαιος ἐπινοεῖ ἔλεος καὶ ἰσχύος σου, Κύριε, ἵνα μὴ ἐπινοήσω ἁμαρτίαν ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἐπέταξες· ὁ ἄδικος ἐπινοεῖ ἁμαρτίαν, καὶ οὐκ ἔχει ἄνεσιν· ὁ δὲ δίκαιος ἐπινοεῖ ἔλεος καὶ ἰσχύος σου, Κύριε, ἵνα μὴ ἐπινοήσω ἁμαρτίαν ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἐπέταξες.

Ἄμην.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἔθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχχνα ἀνεικάστω ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΓΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 92

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. ² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 113

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοὶ ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· ⁸ τοῦ στρέφαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ¹⁰ μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ

Θεός αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε. ¹² τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ¹³ στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄφονται, ¹⁴ ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ²⁰ Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν, ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²³ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἅδου, ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς 85

Κλῖνον Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραξόμαι ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. ¹⁰ ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. ¹¹ ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ¹² ἔξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ¹⁷ ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο [συνεστέλλοντο], φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς [Κύριε].

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς ἴδε, ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως ἰδοῦ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

δίχορο

μονόχορο

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

∴ Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 49:8-15

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ⁸ Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομηῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. ¹⁰ Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς.

¹¹ Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ¹² Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ρηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. ¹⁵ Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-14 κ' 3:4-7

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, ¹¹ ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ¹² παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ¹³ προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ¹⁴ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ⁴ Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ⁵ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, ⁶ οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ⁷ ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον θ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-18

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ² ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁴ Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· ⁵ πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· ⁶ καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. ⁷ Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ⁸ Ποιήσατε οὖν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ⁹ Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν

οὐν δένδρον, μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ¹⁰ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; ¹¹ Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. ¹² Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ¹³ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ¹⁴ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα συκοφαντήσητε, μηδὲ διασείσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνιαις ὑμῶν. ¹⁵ Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, ¹⁶ ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρὶ. ¹⁷ Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συναῖξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. ¹⁸ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίτοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Τυπικά

ψαλμός 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμός 145

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λυεῖ πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις

ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
‘Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ
δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν
τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα
τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε
πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς
ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς.
Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε
τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν
ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὄρα αὐτοῦ εἰς
δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁσῶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ
συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον
πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ἰ̣ Δι̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↴

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↴

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↴

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀπολυτίκιον

Λουκᾶς Λουκά

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νε ε

εν η η η η μιν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ

χο ο με ε ε ε νος εν ο νο ο μα τι ι

ι Κυ υ ρι ι ι ι ου ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀπολυτίκιον

Λουκᾶς Λουκά

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσικὴ Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.33/389*

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα

μος τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη

φθεν τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα

εν θεν και εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη

ρα ο δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως

του Βα πτι σμα τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του

βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι

στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι α σαι τα

υ δα τα α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

[Κάθισμα](#)

[Απόλυσις](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δε'

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.427*

Απε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο ταμος

τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη φθεν τος Η λι

ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν και εν

θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ γρα

εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα τος δι ου η

μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α πε ρω μεν δι α βα

σιν **ε** Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα νη α γι α

σαι τα υ δα τα **ε** * α γι α σαι τα υ δα τα α α **ε**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι **ε**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **ε** **ε**

Κάθισμα

Απόλυσις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος **ε** Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.74*

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο τα

μοσ τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να λη φθεν

τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θεν

και ε εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο

δος η υ γρα εις τυ πον α λη θως του βα πτι σμα

τος δι ου η μεις την ρε ου σαν του βι ου δι α

πε ρω μεν δι α βα σιν Χρι στος ε φα νη εν Ι

ορ δα νη α γι α σαι τα υ δα τα

α γι α σαι τα υ δα τα α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Κάθισμα

Άπόλυσις

Κανών προεόρτιος, ψδὴ α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.144/158*

Πι κρασ δου λει ασ ρυ σθεις Ισ ρα ηλ την α βα τον δι ηλ
θεν ως η πει ρον ε χθρο ον δε ο ρων πον του με νον
υ μνον ως ευ ερ γε τη α δει Θε ω ω ω τω τε ρα
τουρ γου ουν τι βρα χι ι ο νι υ ψη λω ο τι δε δο
ο ξα α σται

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.75*

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Χ ρι στος μο λει προς το βα πτι σμα Χρι στος προς Ι ορ

δα νην ε φι σταται ^{π ρ} Χρι στος τας η μων εν υ δα σι ^{π ρ} θα

πτει νυν α μαρ τι ας ως α γα θος ^Δ εν α γα λ λι

α σει α νυ μνη σω μεν αυ τον ^Δ ο τι δε δο ο ξα α

σταται ^{π ρ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

Ρ α να τω σαν ευ φραι νο με ναι νε φε λαι ευ φρο

συ νην αι ω νι ον ^{π ρ} Χρι στο ος Ι η σους προ ερ χε

ται να μα σιν Ι ορ δα νου ^Δ τους πο τα μους των α

μαρ τη μα α των κα τα κλυ υ σαι ^Δ φω τι σμον

πασι δωρου με ε νος ^{π ρ}

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι ^Δ

Ιδου το φως επι φαι νεται ^{π ρ} ιδου ο ι λα σμος α να

δει κνυται ^{π ρ} ιδου ου ο Σωτηρ ε φισταται ^{π ρ} λαμψαι

τοις εν τω σκοτει θει ασ αυ γας ^Δ του τον δι α νοι

αις καθα ραις χαρ μο νι κως υ πο δε ξω ω με ε θα ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Κανὼν τῆς ὁσίας, ψδὴ α΄](#)

Λουκάς Λουκά

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ γ΄

ὁ εἶρμός

Ἦχος ⁴/₉ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.146*

Μη εν τη σο φια ^{π ρ} και τω πλου τω και χα σθω θνη

το ος τω αυ του ^{π ρ} αλ λα τη πι στει του Κυ ρι ου ^ρ ορ θο

δο ξως κραυ γα ζων ^{π ρ} Χρι στω ω τω Θε ω και με ελ

πων α ει ^{π ρ} ε πι την πε τραν των σων εν το λων ^Δ στη

ρι ξον με Δε ε σπο ο τα ^{π ρ}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.76*

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

^Ο προ των αι ω νων ^{π ρ} συν ε δρευ ων Πα τρι και

τω Πνε ευ μα α τι ^{π ρ} νυν επ ε σχα των εκ Παρ θε νου ^{Γ η}

σαρ κω θεις κα θως οι δε ^{π ρ} Χρι στος μο λει προς το βα

πτι σμα ^{π ρ} α θα να σι αντω θει ω λου τρω πα σι πα

ρε χο ο με ε νος ^{π ρ}

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^Δ

Υ δα τι εν θα ψαι ^{π ρ} τας η μων α μαρ τι ας βου

λο ο με ε νος ^{π ρ} του Ι ορ δα νου εν τοις ρει θροις ^{Γ η}

δι α σπλαγ χνα ε λε ους ^{π ρ} Χρι στο ος ο Θε ος προ

ερ χεται και α να πλατ τει φθα ρεν τας η μας ^{Δ η} δι

α του βα πτι ι σμα α τος ^{π ρ}

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι ^{Δ η}

Γ υ μνω σιν αι σχι στην ^{π ρ} πε ρι στελ λων Α δαμ του

προ πα α το ο ρος ^{π ρ} α πο γυ μνου σαι ε κου σι

ως ^{Γ η} και ρο αις Ι ορ δα νου ^{π ρ} σου τον πε ρι στελ

λεις ^{π ρ} υ δα σι τα υ πε ρω α στε γα ζων Χρι στε ^{Δ η}

μο νε πο λυ ε ε λε ε ε π ρ

Κοντάκιον Θεοφανείων προεόρτιον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δε

Παναγιώτης Κηλτζανίδης
Δοξαστάριον 1882 σ.428#

Ε ν τοις ρει θροισ ση με ρον π ρ του Ι ορ δα α α

α α νου ε λ γε γο νως ο Κυ ρι ος τω Ι ω

αν νη εκ βο α Δι μη δει λι α σης βα πτι σαι με γ Δι σω

σαι γαρ η κω Α δα αμ τον πρω το πλα στο ο ο

ον γ Δι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.65/63*

Εν τῶν ῥηθροῖς ἡμερῶν τοῦ Ἰορδάνου

ἡμερῶν γεγενῆσθαι οὐκ ἔγνω Ἰωάννης

ἐξ ἑαυτοῦ μηδέ τι αἰσθῆσαι μετὰ ἑαυτοῦ

ἡμερῶν ἀδαμνῶν τὸ πλάστον ὄν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Οἶκος Λουκᾶς Λουκά

Ἔως τὸν Ἔκτον τῶν Αἰῶνων

Ἐπιγράμματα Προσόμοια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.77*

ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ ἡ προσδοκία τοῦ

Ἰσραὴλ ἠλπισθη λαοὶ ἀγαλλίασθε το

φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται

Δια τὸ μνησθη σομαί σου ἐκ γῆς Ἰ

ορ δα νου και Ερμω νι ειμ α πο ο ρους μικρου

Ω πται τοις ε πι γης με τα σαρ κο ος το θει

ον νυν φως τοις εν τω σκο τει ε πε φα νε και πα σιν

η χα ρις εξ α νε τει λε

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο βη θησαν

Ο λυ χνος τω φω τι η αυ γη τω ω η λι ω

ο Προδρο μο ος τω Λο γω ο φι λος τω νυμ φι ω

προ φη τα καθ υ πουρ γησον

Δοξαστικόν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ς Νη²

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.18*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω νω α α α μην

ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τρα γνω

ρι σα ας με ε ε ε τον Α α μνον εν πο τα

μω μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει

ει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει νας α

α ψαι τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ

φης μου τη η ης α α χρα α αν του ου και αι

ο τα αν ι ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε

μο ο ο ον τα και τον Ι ορ δα νη ην επ α

να α α α α στρα α φε ε εν τα συν του

ου τοις βο ο ο ο η η η η σον ο σαρκω

θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου εις η μων σω ω

τη η ρι ι ι αν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α

α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2001 σ.63/61*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω αν νη βα πτι ι στα α ο εν μη τρα γνω

ρι ι σας με ε τον α α α μνο ον εν πο τα μω μοι

δι α α α κο νη η σον με τα αγ γε ε λων μοι

λει του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει ει ει

ει ει νας α α ψαι τη η η η χει ει ρι ι ι σου

ου της κο ρυ φη η ης μου ου τη ης α α α

χρα α α α αν του και ο τα αν ι ι ι δης

τα ο ο ο ο ρη η η τα ο ο ρη η τρε

ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα α α α νην ε

πα να στρα φε εν τα α συν του ου ου τοις βο ο

ο ο ο η η η συν του τοις βο ο η η σον ο σαρ

κω θεις ε ε ε ε εκ Πα α αρ θε ε ε ε ε ε

ε ε ε λε ε ε ε νου εις η μω ω ω ων

σω τη η ρι ι ι α αν Κυ υ υ ρι ι ε δο ο

ο ο ο ξα α α α σοι το τέλος δο ο ξα α σοι

οι οι οι

Λι φράσεις «καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόισον ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου» δυνατόν νὰ ψαλοῦν συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

*¹ και ο τα αν ι ι ι δης τα ο ο ρη η η

τρε ε μο ο ον τα και τον Ι ορ δα νην ε πα

να στρα α φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο η η

η η σον ο σαρ κω θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου

εις η μω ...

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ῥα α'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ' ρι' Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.136#

Σ η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φυ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης και των ι δι ων να α

μα α α των ε πε ε χει το ο ρε ε ευ μα α Δε

στο ο ο την ο ρων ρι ι πτο ο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

κον βα α πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προδρο ο ο μου ου χει

ει ει ρων **Δ** δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι ι

λα α α αν θρω ω ω ω πε **γ**

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.137#

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω **β** και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι **γ** πε

Κ αι νυν και α α ει **β** και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην **γ** πε

Π ρος την φω νην του βο ω ω ων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ω **β** ε τοι μα σα α τε **β** την ο ο

δο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι ου **γ** η ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε ^Δμορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ^Δο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ^γει δο ο σα αν σε ε υ δα α τα ^Δκαι αι ε ε

φο βη η η θη η η η σαν ^Δσυν τρο ο μος γε γο νεν

ο ο Προδρο ο μος ^{β λ}και ε ε βο ο ο η σε

ε ε λε ε ε ε γων ^γπως φω ω τι ι σει ο λυ υ

χνος το ο φως ^Δπως χει ει ρο ο θε τη η η σει ^Δο ο ο

δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την ^γα γι

ι α α σον ε ε με ^Δκαι τα υ υ δα α τα Σω ω

τηρ ^Δο αι αι ρω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν γ ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιογράφος

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται δ β' χορός

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.138*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προ

οφηηητου και υπερπαντας τιμηθεν

τος τους προοφηηηητας ετροοο

μααξεεενυνηχειειειρδεξιαο

τεεθεαασαατοοοσετον Αμνον του Θε

εου τον καθαιροντα κοσμου αμαρτηη

ηημαααατα και αγωνιασυσχε

θει εις ε βο ο ο α α ου τολ μω προ σσ ψα αυσαι Λο

ο ο γε της κο ο ρυ υ υ φη η η ης σου αυ

τος α γι α α σο ον με και αι αι φω ω τι σον

οι οι οι κτι ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει

η ζω η η η και αι το ο ο φως και η η

ει ει ρη η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.139*

ει δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α α ας ο Θε ε ο ο ο ος η η η

η μων π ε αυ τη ην η μι ιν ση με ε ρον α δι

αι ρε ε τως πε φα νε ε ε ρω ω ω κεν ο

με ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι

αν τω συγ γε νει ει ε ε πε φω ω ω νη η η

η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρας εν ει κο ο ο

νι κα α α τε ε πτη ου ου ρα α α νο ο ο

ο ο θεν ο Υι ο ος τη ην α χραν το ον κο ρυ υ

φην τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ υ πε κλι νε ε και

αι αι βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ

ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος ^ε ^λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.140*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π ⁹ ^{πε}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην ^π ⁹ ^{πε}

Ε ρρ χο ο ο ο ο με ε ε ε νος ^π ⁹ με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ^χ ^ᾠ βα πτι σθη ναι αι θε ε λων εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ^π ⁹ ι ι ι να

τους πλα νη η θεν τας η μα ας ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος ^χ πα σης μη χα α νης ^{ν'} και πα

γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον τος ^χ ρυ σα

με νο ος φω ω τι ι σης ^Δ εκ Πα τρος με ε μαρ τυ

υ υ υ υ ρη η η η σαι ^π το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα ^χ πε ρι στε ρας ε εν ει ει

δει σοι οι ε πεε ε ε στη ^π αλλ οι κι ι σον ψυ χαι

αις η με τε ε ε ε ε ραις ^χ σου τον φι λα αν θρω

πε ε ε ε ε ε ε ^π

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ς προ φη η τα δε ευρο ο βα

α πτι ι σο ο ον με ε ς τον σε δη μι ου ουρ γη σα

αντα ς τον φω τι ζοντα χα ρι ι τι ς και κα θαι ρον

τα α α α α α πα α α αν τας ς α ψαι αι θει

α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη δι

ι ι στα α α α σης ς προ φη η τα α α α α

φε ες α α αρ τι ι ς και γαρ πλη η ρω ωσαι πα

ρα α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν ^γδλ συ υ ουν μη η δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως ^Δδλ και γαρ τον κε κρυ υμ με ε

νον ^βλχ τοις υ υ υ δα α σι ι πο λε ε ε μι ι

ι ι ον ^Δ τον αρχον τα του ου σκο ο τους ^βλχ ε ε ε

πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε σαι ^γδλ λυ τρου

με ε νος το ον κο ο ο σμο ον ^Δ εκ των αυ του πα α

γι δω ων νυν ^βλχ πα ρε ε ε χων ως φι ι λαν θρω ω

πο ος ^Δ ζω ην την αι αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον ^γδλ

Ἦχος λ π Πά

Α ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα λα α ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α

νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι ι

σω α πο προ σω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α

πο προσ ω ω ω που του Θε ου ου Ι α α α α κωβ

ελ θον το ος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε

ξα σθαι αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α

α η η μεις ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α

ας ε ε εκ πλυ υ θε εν τες φω τι σθω ω ω μεν

τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Ἦχος λ π ῥ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.143*

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π q π ε

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα x q

ω ω Ι ορ δα α α α α νη x q τι α να πο δι

ζεις το ο ρει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις Δ δ την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν π q ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι x q πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σκο ο ον x q εξ ι στα μαι και φρι ι ι τ τω

ω Δ δ την α α κραν συ υ γ κα α τα α α α α βα α

α α σιν π q ο τι ουκ ει ω ω θα τον κα θα ρο ον α

πο πλυ υ υ υ υ νειν ^χ ουκ ε μα θον τον α

να μα αρ τη η τον α α πο σμη η η η χειν ^χ αλ

λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι

αι αι αι ρειν ^π α καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με ^χ

α μα ρ τη μα α των δι δα α α α α σκει ^χ ο

εν ε μοι οι βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος ^π

ο Ι ω ω αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει

ει ει μοι ^χ η φω νη η του Λο ο ο γου

ου βο ο ο α ^χ ι δε ο Α μνο ο ο στου ου Θε ε ε

ου ^Δ ο αι αι ρων την α μα αρ τι ι ι α αν

του κο ο ο ο σμου ^{π ρ} αυ τω πι στοι οι βο η η

η σω ω ω ω μεν ^{χ ρ} ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Θ αμ βος η η ην κα τι ι δειν ^{Δ ρ} τον ου ρα νου

και γη η ης ποι οι η η η την ^{ρ η} εν πο ο ο

ο τα α μω γυ υ μνω θε ε εν τα α ^{ρ η} βα πτι

σμα υ υ πο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη ρι

ι ι αν δε ε χο ο με ε νο ονωσ δου ου ου λο ον ^{ρ η} και

χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ το ον το ο ο ο φο

ο βω και χα ρα α μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε

σω ω ω σον η η μας

μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω σο ον η η μας Κυ υ

υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο ο

ον της δο ο ξης ε ε βο ο α θε ω ω ρω ω

ων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα

α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα α ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα τω

ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε πι ι γη

η ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνη η ης ε ε λη

λυ υ υ θε δι ι ε ε ε λε ε ε ε ον και αν

τι δου ου ου λων υι υι ουσ Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω πι ι ι ι νον *

αν τι του ου υ δα α α τος του θει ει ου ου βα πτι

ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου λου πον δευ τε ε ε ου υ υμ φω ω ω νως α

αυ τον δο ξο ο λο γη η η η σω ω ω ω μεν συν

Πα τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

* δι α του υ δα α α τος

[Δόξα, και νυν. επιλογες](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ πε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π ρ πε

Το παρόν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἔπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Π̣α̣

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.147#

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α

ψα α με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η

ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του χ ρ

Μεθης και δακτυλω αυτον ημιν κααθ

υπεεεεειειειξαςεπαρονυ

περημων προς αυτο οον Βααπτιιι

στα

Ως παρρησιαν εεεχωων ποολλην

και γαρ μειειειζων των προφητων ααπααα

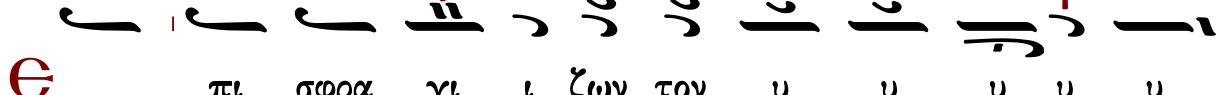
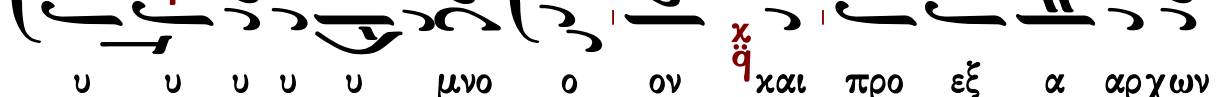
ααντων υπ αυτου μεεμαρτυυυυρη

ηηησαι

Τους οφθαλμους σου παααλιιιιν δε

τους το παν αγιον Πνευμα καατιιδοντας

Ω ς εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α α α ας

κα α τε ε ελ θον ^{π ρ} α να πε τα α σον προς αυ

το ο ον Βα πτι ι στα ^{χ ρ} ι λε ων η η μιν α πε

ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος ^{π ρ}

Κ αι δε ευ ρο στη η θι μεθ η η μων ^{χ ρ}

Ε πι σφρα γι ι ζων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ον ^{χ ρ} και προ εξ α αρχων

της πα αν η γυ υρε ω ω ω ω ω ω ως ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ὥρα α΄

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ Ν̣η̣

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Μουσική Κυψέλη Β΄
 Στεφάνου Λαμπαδαρίου
 Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.20#

Κημερον των υδατων αγιαζεται η η

φυυυσις ⁶ και ρηγνυται αι ο Ι ο

ο ορδαααα νης ^γ και των ιδιων να α

μααατων επεχει το ο ορεευμαα ⁶

Δεσποτην ορωνριπτο ο ομεεεε νον ^γ

^χ Δια του τομνησθη σομαι σου εκ γης

Ιορδανου και Ερμω νειειμ ^χ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου ^γ

Ως ανθρωπος εν ποτααμω ^Δ ηλ

θες Χριστε εε Βαασι ι ι λευ ^γ και δου

λι ι κον Βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α
γα α θε ^Δυ πο τω ων του ου Προδρο ο ο
μου ου χει ει ει ρων ^Δδι α τας α μαρ τι ι ας
η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε ^ν_δ

Ἦχος λ π δι Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.21#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_δ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν_δ

Π ρος την φω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

τη ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα σα α τε την

ο ο δο ο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

α βων Βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α

α α μαρ τι ι ι α αν ει δο ο σα α αν σε ε

υ δα α τα και αι ε ε φο βη η η η η η η η

θη σαν συν τρο ο μος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος

και ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε

ε γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το ο

Φως πως χει ρο θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος

τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι α α σον

ε ε με και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ

ο αι αι ρω ω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ ρη Νη

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου I.M.Γρηγορίου 2005 σ.22#

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του

Προφητη του ου και υπερπαν

τας τιμηθεν τους Προφητη η

τας ετροομα αξε ενυ χει ει

ει ει ειρ δε ξι ι α ο τε ε θε α α σα το ο ο σε

τον Α μνο ον του Θε ε ου τον καθ αι ρον τα κο ο

σμου α μαρ τη η η μα α α α τα και α

γω νι α συ σχε θεις ε βο ο ο α α ου τολ μω

προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι φω ω τι σον οι οι οι κτι

ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει η ζω η η η

και αι το ο ο φως και η η ει ει ρη η η νη

του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος δὲ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.23#

Εἰδοσαν σε υδάτα ο Θεοῦ εἰ

δοσαν σε υδάτα και εφοοβηθηθηθη

σαν

Η Τριακασοο Θεοοος ηηηη

μων εαυτηνη ηημινησημερον διαι

ρεετως πεεφαανεερωωωωκεν ο

μεεενγαρ Παατηρ εναργημαρτυυριιι

αντω συγγενειεεκπεεφωωωνηη

ηηκετο Πνευμαπεεριστεεραςενει

κο ο ο νι κα α ατ ε ε πτη ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ^{π ρ} ο Υι ος τη ην α χραν το ον κο ρυ υ

φην ^{Δ α} τω Προδρο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε ^{Δ α} και αι

αι αι βα πτι ι σθεις ^{ε λ} το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας

ερ ρυ σα το ο ο ο ως φι ι λαν θρω πο ος ^{ε λ}

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Μουσική Κυψέλη Β' Στεφάνου Λαμπαδαρίου Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δ α} και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας ^{Δ α} των αι

ω ω ω νων α α α μην ^{π ρ}

Ε ρ χ ο ο ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ς μ ε τ α

σ α α ρ κ ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α ν η η ν Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ι ε ^{χῳ} β α π τ ι σ θ η ν α ι α ι θ ε ε ε λ ω ν ε ν σ χ η μ α α τ ι

α α ν θ ρ ω ω π ο υ ζ ω ω ο δ ο ο ο ο τ α ^{πῳ} ι ι ι

ν α α τ ο υ ς π λ α ν η η θ ε ε ν τ α ς η μ α ς ω ω ς ε ε

ε υ σ π λ α α α α γ χ ν ο ς ^{χῳ} π α σ η η ς μ η η χ α α ν η ς κ α ι

π α γ ι δ ο ο ς τ ο υ δ ρ α α α κ ο ο ο ο ν τ ο ς ^{χῳ}

ρ υ σ α μ ε ν ο ς φ ω ω τ ι σ η ς ε χ Π α τ ρ ο ς μ ε ε μ α ρ τ υ

υ υ υ υ ρ η η η η σ α ι ^{πῳ} τ ο δ ε ε θ ε ι ε ι

ε ι ε ι ο ο ν Π ν ε ε ε υ μ α ^{ὁχῳ} π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε ε ν

ει ει δει σοι οι ε πε ε ε ε στη ^{π ρ} α αλλ οι κι

ι σον ψυ χαι αις η με τε ε ε ε ε ραις ^{κ ρ} σου

τον φι λα ανθρω πε ε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ᾠρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ Ν̣η

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ^{γ ρ} Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζον τα χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν ταις ^{γ ρ}

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η ης μου ου και μη

δι ι ι στα α α α σης Προ φη η τα α α

α α φες α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι

πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε ε κρυ υ υμ

με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ι πο λε ε

ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σκο ο ο τους

ε ε ε πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε

σαι λυ τρου με ε νος το ον κο ο ο σμο ον εκ των

αυ του πα γι ι δω ω ων νυν παρ ε ε

χωων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ζω ην την αι

ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.25#

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρον η ψαλ μι ι κη Προ ο ο φη η τει α

πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε ται η η

θα λασ σα γα α α α αρ φη η σι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει δε και ε ε φυ υ υ

υ γεν ο Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α φη η

εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προ σω

που ου ου Κυ υ ρι ου α πο προ σω ω ω που του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ο ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι Βα

α πι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η μεις

ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α ας ε ε εκ

πλυ υ θεν τες φω τι σθω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας

δι ι α α αυ του

Ἦχος λ π ῥ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.26#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις

το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχο ο ο ον εξ ι στα μαι και φρι ι

ι ι ι ιτ τω ω την α α κραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ο τι ουκ ει ω ω θα

τον κα θα ρο ον α πο πλυ υ υ υ υ ναι

ουκ ε μα θον τον α να μα α α αρ τη η η τον

α α πο σμη η η η χειν αλ λα α τα ρε ρυ πω

με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α

καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με α μαρ τη μα

α των δι ι δα α α α α σχει ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος π ρ ο Ι ω

ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει μοι χ ρ

η Φω νη του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο α χ ρ

ι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ο αι

αι ρω ω ω ν γ ρ την α μα αρ τι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου π ρ αυ τω πι στοι οι βο η η η

σω ω ω ω μεν χ ρ ο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

οι π ρ

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου

και γη η ης Ποι οι η η η την εν πο τα

μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α Βα

πτισμα υ πο ο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη

ρι ι αν δε ε χο ο με νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ το ον το

ο ο ο φο ο βω ω ω και αι χα α α ρα

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω σον η η μα

ας Κυ υ ρι ι ε

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰδοσαν

σε ὑδάτα και εφοβηθηθησαν ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Οτε ε προς α αυ τον ε ερχο με ε ε ε νον ο

Προ οδρο ο ο ο μος τον Κυρι ι ι ο

ον της δο ο ξης ε βο ο α α θε ε ω ω ω

ρων ι δε ο λυ τρου με ε νος τον κο σμο ο ο ον

πα ρα γε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα

α α ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη

μα τω ω ν α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε

πι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε ε λη

λυ υ υ υ θε δι ε ε λε ε ε ε ον και

αν τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα

α α α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο

ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω πι ι

ι ι νον δι α του υ δα α α τος του

Θει ει ου ου Βα πτι ι σμου α αυ του λοι πον δευ τε ε

ε συμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη

η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξαα Παα τρι ι ι ι και αι Υι
 υι ω ω και α γι ι ι ω Πνεευμα α α τι **π**
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
 ω νω ων α α α μην **π**

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·

καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν,

ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (β')

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̇

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.30#

Τ η η η η ην χει ει ει ει ραα α α σου **π**
 την α

ψα με ε ε ε νη η η ην την α κη η

η η ρα α α τον Κο ρυ υ φη η η ην

του ου ου ου Δε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο του

Μεθ η η η η ης και δα κτυ υ υ υ λω

α αυ τον η μι ι ι ι ι ι ιν καθ υ πε ε

ε ε δει ει κα αθ υπ ε ε δει ει ει ξας

Επ α α ρον υ υ περ η η μων προς αυ το ο ον Βα

πτι ι στα ως παρ ρη σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α αν ε ε ε χω ω ω ω ων

πο ολ λη η ην

Κ αι γα αρ μει ει ει ει ζω ω ων ^{ν'}η των προ φη

τω ων α α α πα α α α αν των ^{χ'η} υπ αυ του ου ου

ου με μα αρ τυ υ υ υ ρη η με ε μαρ τυ υ ρη η

η ^πσαι ^η

Τ ους ο φθαλ μους σου πα α α α α λιν πα λι ιν

δε ^φη τους το Παν α γι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ευ μα ^Δκατ ι δο ο ον τα ας ^πη ως εν ει ει

ει δει ει ει ^ηπε ρι στε ρα α ας κα α τε

ε ^ζελ θον

Α να πε ε ε ε ε τα α α α σον ^Δη προς

αυ το ον βα πτι ι στα ι λε ε ων η μι ιν απ ε ερ

γα σα α α α α με ε ε ε νος

και δε ε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε εθ η η η η η η η μω ω ω ν

και δε ε ευ ρο ο στη η η η η θι με

ε ε ε ε ε ε ε ε εθ η η μων

και δε ε ε ευ ρο ο στη η η η η θι με

ε ε ε ε ε ε ε ε εθ η η μων

και δε ε ε ευ ρο ο στη η η η η η η θι ι ι

μεθ η η μω ω ω ω ω ν ε πι σφρα γι ι

ι ι ι ι ζω ων το ον υ υ υ μνο ον και προ ε

εξ α α αρ χω ων της παν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω

ω ως

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ώρα α'

ἀρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.408*

C η μερον των υ δα α των α γι α ζε ται η η

φυ υ υ σις ⁶ και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ι ι ορ δα

α α α νης ^γ και των ι δι ω ων να α μα α α

των ^Δ επ ε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α ⁶ Δε σπο ο

την ο ρω ω ων ρι πτο ο ο ο ο με ε ε ε

νον ^γ

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ α πο ο ο

ρου ουσ μι ι ι κρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω η η

ηλ θες Χρι ι στε ε ε ε ε Βα α σι ι ι

λευ και δου λι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α

βειν σπε ευ δεις α γα α θε υ πο τω ων του

ου Προ οδρο ο ο μου ου χει ει ει ρων δι α

τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α α αν

θρω ω ω ω πε

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Προς την φω ω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

τη η ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα α σα α τε

την ο ο δο ο ον του ουου Κυ ρι ι ι ι ου ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η θη η η η σαν συν τρο ο μος γε

γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο ο η η η

σε ε ε λε ε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ υ υ χνος το ο φως πω ως χει ει ρο ο

θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος τον Δε ε ε

σπο ο ο ο την α α γι ι α α σο ον ε ε με

και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ ο αι αι αι ρω

ω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α μα α αρ τι ι

ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ᾠδα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ' δι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.410*

Η του Προδρομου ου και αι βα πτι ι στου του

Προ ο ο φη η η του ου και υ περ πα αντας τι

μη η θε εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε

ε τρο ο ο ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ

δε ξι ι α ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε

τον α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον καθ αι αι ρο ον

τα κο ο σμου α μα αρ τη η η η η μα α α α

τα και α γω νι α α συ σχε θει εις ε ε

βο ο ο α α ου τολ μω ω προ οσ ψα α αυ σαι

λο ο ο γε ε της κο ο ο ρυ υ υ φη η η η

ης σου αυ τος α γι ι α α σο ο ον με και αι αι φω ω

τι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον α αυ τος

γα αρ ει ει ει η ζω η η η η και αι το

ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο ο ο

σμου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.411*

Ε ι δο σαν σε υ दा ता ο Θε ος ει

δο σαν σε υ दा ता και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η

η η μων ε αυ τη ην η η μι ιν ση με ε ρον α

δι αι ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω

π ρ κεν ο με ε ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ

τυ υ ρι ι ι αν τω συγ γε νη ε εκ πε ε φω ω ω

νη η η η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρα ας ε εν

ει ει κο ο ο νι κα α τε ε πτη ου ου ου ρα νο ο

π ρ ο ο θεν ο Υι ος τη ην α χρα αν τον κο ρυ υ

α ρ φην τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε και αι αι

βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα

το ο ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Ε ρχ ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νηην Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε ε λων ε εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι

να α τους πλα νη η θε εν τας η μα ας ω ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα α νης και

πα γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον

τος ρυ σα α με ε νος φω ω τι ι σης εκ Πα τρος

με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε

θει ει ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε

εν ει ει δει σοι οι οι ε πε ε ε ε ε στη α αλλ

οι κι ι σον ψυ χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σου

τον φι λα α ανθρω πε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ώρας

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.413*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ι ι

ω ω ω α α α αν νην ^γ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε ε δη μι ι ου ου

ουρ γη σα αν τα ^β τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας ^γ α

ψαι αι αι θει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη η η

δι στα α α α σης ^γ Προ φη η τα α α α α φε

ες α α αρ τι ι ^γ και γαρ πλη η ρω ωσαι πα α ρα α

α γε γο ο να ^β δι ι ι και αι ο συ νη η ην

πα α α α σαν συ υ ουν μη δι ι στα α ση ης ο ο ο

λω ως και γα αρ τον κε κρυ υμ με ε ε νον τοις υ δα α

σι ι πο ο λε ε ε μι ι ι ον ^Δ τον αρ χον

τα του ου σκο ο ο τους ε ε ε πει ει γο μαι ο

ο ο λε ε ε εσαι ^γ λυ υ τρου με ε νος το ον χο ο

ο σμο ον εκ των αυ του ου πα α α γι δωων νυ

υν ^γ παρ ε χων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ^Δ ζω ην την

αι αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον ^γ

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.414*

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ ^Δ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου ^π

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ρο ον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η

τει ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε

ε ε ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ο ορ δα

α α α α νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α α

ο πι ι ι ι σω α πο προ σω ω που ου ου Κυ υ

ρι ι ι ου α πο προ ο σω ω ω που ου του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ε ε ξα σθαι

αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η

μεις ει δω λι κης α α κα α θα αρ σι α α ας

ε ε εκ πλυ υν θε ε εν τες φω τι σθω ω ω

με εν τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.415*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι ι α α να χαι αι τι ζει εις σου τα α υ δα α

τα ω ω Ι ο ορ δα α α α νη ^χτι ανα πο ο

δι ζει εις το ο ρει ει ει θρον ^Δ και ου ου προ ο ο

βαι αι αι αι αι νεις την κα τα α φυ υ υ σι ι εν πο

ρει ει ει ει αν ^π ου ου δυ να α μαι αι φε ε ε ε ε

ρειν φη η σι ^χ πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι σκο ο ο ον ^χ εξ ι στα α μαι

και αι φρι ι ιτ τω ω ^Δ την α ακραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ^π ο ο τι ου ουκ ει ω ω

θα α τον κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ

ναι ^χ ουκ ε μα α θον τον αν α μα α αρ τη η η

τον α α πο σμη η η η η η χειν ^χαλ λα α τα ερ

ρυ πω με να α σκε ευ η ε ε εκ κα θαι αι αι αι

ρειν ^πα κα αν θα ας φλε ε ε γει ειν με α μαρ τη

μα α των δι ι δα α α α σκει ^χο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο ο με νο ος Χρι ι ι στος ο Ι ω ω

αν νη ης συμ μα α αρ τυ υ υ ρει ει ει μοι

η φω νη η του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο

α ^χι δε ο ο α α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ^Δ

ο αι αι αι ρω ω ν ^γτην α μααρ τι ι ι α

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ^παυ τω πι στοι οι βο ο

η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα α νεις Θ ε ε

ο ος εις την η μω ων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὤρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος ἤ Γα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.417*

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου ου

και γη η η ης ποι οι η η η την εν πο

τα μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α

βα α πτι ι σμα υ πο δου ου ου ου ου ου λου ου εις

η η μων σω τη ρι ι ι αν δε ε χο ο με ε νο

ον ως δου ου ου λο ον και χο ροι αγ γε ε λων

συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο βω και χα ρα α

μεθ ων προσ κυ νου ου ου με εν σε ε σω ω ω ω σο ον

η η μας

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξατάριον 1886 σ.418*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο ο δρο ο ο ο μοσ το ον Κυ ρι ι ι

ο ο ο ντης δο ο ης ε ε βο ο α α τοι οισ λα α

οι οἰς ἰ δε ο λυ υ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον

πα ρα α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α α

ας ἰ δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι ἰ ἰ ψε

ε ε ε ως ἰ δου ο α μαρ τη μα α τω ω ων α

φε ε σιν χα ρι ζο ο με ε νο ος ε ε πι ἰ γη ης εκ

Παρ θε ε ε νου α α γνη η η ης ε ε λη λυ υ υ θε

δι ἰ ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι

δου ου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σκο ο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω ω πι ἰ ἰ ἰ

νον δι α του υ υ δα α τος του ου θει ει ου ου

βα α πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου λοι πον δε ευ τε ε ε ε συ υ υμ φω ω

ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η

σω ω ω ω μεν συν Πα α τρι και α γι ι ω ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

[Δόξα, καὶ νῦν, ἐπιλογές](#)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π 9 ΠΚΠ

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη, (γ') μεθ' ἧς καὶ
δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἴδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, (γ') ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ
προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.420#

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου π 9 την α α

φα α με ε νην την α α κη ρα α τον κο ρυ φη η

η ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του μεθ ης και

δα α κτυ υ υ λω ω α αυ τον η η μιν κα αθ υπ ε

ε ε ε ε δει ει ει ει ξας π 9 ε πα ρον υ περ η

μω ων προς α αυ το ο ον βα α πτι ι ι στα χ 9 γ̣ ως

παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην και γα

αρ μει ει ει ζω ων των Προ φη των α α πα α

α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη

η η η σαι τους ο φθα αλμους σου ου πα α α λι ι

ι ιν δε τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι

δο ον τας ως εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α

α α ας κα α τε ε ελ θον α να α πε τα α σον

προς αυ το ο ον βα α πτι ι στα ι λεων η η μι ιν

απ ε ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος και

δε ευ ρο στη η θι ι ι με εθ η η μων ε πι

σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων της πα αν
η γυ υρε ω ω ωωω ω ως

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦρα α'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.238*

η η με ρον των υ δα των α γι α ζεται η η
φι φυ υ υ και ρη η γνυ υ υ ται αι ο Ι ο
ο ορ δα α α α νης και αι των ι δι ι ων
να α μα α α τω ων ε πε ε χει ει το ο ο ρε
ε ε ε ευ μα Δε σπο ο ο τη ην ο ρω ων ρι

πτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νον γ δ

Ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου γ δ

Ω ς α αν θρω ω ω προς εν πο ο τα α α μω

ω η η ηλ θε ε ες Χρι ι στε ε ε

ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ και αι δου ου λι γ δ

ι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α βειν σπε ευ δει

εις α γα α α α θε υ πο ο τω ων του ου γ δ

Προ ο δρο ο ο ο μου ου χει ει ει ρων δι α

τας α μαρ τι ι ι α ας η η μω ω ων φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πε

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Π ρο ος την φω νην του βο ω ω ω ω ω ν τος

ε εν τη η ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα α

α σα α α τε την ο ο δο ο ο ο ν του ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου η η λ θε ες Κυ ρι ι ε μορ

φην δου ου λου ου λα α α βων βα α α πτι ι

σμα αι αι αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ

τι ι ι α αν ει δο σαν σε ε υ δα α τα α και

αι ε ε φο ο βη η η η η η η θη η σαν

συ υν τρο ο ο μο ος γε γονεν ο ο Προδρο ο μος και

αι ε ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε ε

γων πω ως φω ω τι ι ι ι ι ι σει ο λυ

υ υ υ υ χνο ος το ο ο φω ως πωσ χει ρο

θε ε τη η η η σει ο ο δου ου λος το ο ον Δε ε ε

σπο ο ο ο ο την α γι α α σον ε με ε και

τα υ υ υ δα τα α Σω ω ω τη ηρ ο αι αι

αι αι ρω ω ων του κο ο ο ο σμου τη η ην α

μα α α αρ τι ι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορέτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Ἦχος γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ β' ἰ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.241*

Η η του Προδρο ο μου και αι Βα πτι ι ι στου

του ου προ ο ο φη η η η του ου ου και υ περ

πα αν τα ας τι μη η θε εν τος του ους προ ο ο

φη η η η η η τας ε τρο ο ο ο ο μα α ξε

υ υ υ υν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι ι α α

ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον κα θαι αι ρον τα

χο ο σμου ου α α α μα αρ τη η η η η μα α α

α α α α τα και αι α γω νι ι α συ σχε

θει εις ε ε βο ο ο α α ου ου τολμω προ οσ ψα

α α α α αυ σαι Λο ο ο γε της χο ο ρυ υ υ

φη η η η ης σου **Δ** αυ τος α γι α α σο ο ο ον με **ε**

και φω ω τι ι ι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον **γ**

αυ το ος γα α αρ ει η ζω η η η η και αι

το ο ο φω ως **γ** και η ει ρη η η η η νη η του

ου ου κο ο ο ο σμου **γ**

Ἦχος Δ Πα

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.242*

χ ει δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος **π** ει

δο σαν σε **χ** υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν **π**

Η Τρι α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η η

η η η η η η μων ^{π ρ} ε αυ τη η ην η μιν ση με

ε ρον α δι αι ρε τως πε ε φα α α α νε ε

ε ε ε ρω ω κεν ^{π ρ} ο με ε ε εν γα αρ Πα α

τη η η η ηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι ι ι αν τω

συγ γε νει ει ει ε ε εκ πε ε ε φω ω νη

η η κε ^Α το Πνε ε ε ε ε ε ευ μα πε

ρι στε ρα α ας εν ει χο ο ο ο ο ο

νι κα τε ε ε ε ε πτη η ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ο θεν ^{π ρ} ο Υι ος τη ην α α χραν τον

χο ο ρυ υ υ φη ην ^{γ ρ} τω Προδρο ο ο ο μω υ υ πε

κλι νε ε και αι αι αι βα πτι ι σθει ει ει εις

το αν θρω ω ω ω πι ι ι ι ι νο ον εκ δου

λει ει ας ερ ρυ υ σα α το ο ο ο ω ως φι ι λα

αν θρω ω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.243*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω νω α α

μην ^{π ρ}

Ε ε ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος δι α

α σα αρ χο ο ο ος προς Ι ορ δα νηην Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^{χ ρ} βα πτι σθη η ναι αι θε ε ε

ε λων εν σχη η μα α τι α αν θρω ω ω που ζω ω ο ο

δο ο ο ο ο ο ο τα ^{π ρ} ι ι ι να α τους

πλα α νη η θε εν τας η μα ας ω ως ε ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος ^{χ ρ} πα α ση ης μη η χα α νης

και πα γι ι ι ι ι δος του δρα α α χο ο ο ο ον

τος ^{ο χ} ρυ σα α με ε νο ος φω ω τι ι ι ι ση η

ης εκ Πα τρο ο ο ος με μα αρ τυ υ υ υ υ υ

υ με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι π ρ το δε

ε ε ε θει ει ει ει ο ο ον Πνε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα χ ρ πε ρι στε ρας ε εν ει ει

ει δει σοι οι ε ε πε ε ε ε ε ε ε στη π ρ α

αλλ οι κι ι σον ψυ χαι αις η η με τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραι αι αι αι

αις ο χ ρ σου το ον φι ι λα α α αν θρω ω ω πε

ε ε ε ε ε ε ε π ρ

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προ ο

ος Ι ω ω ω α α α αν νην προ φη η η

η η η η τα δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον

με ε τον σε ε δη η μι ι ουρ γη η η η

η η σα α α αν τα τον φω τι ι ι ι ζον

τα α χα α α α α ρι ι ι τι ι και κα θαι αι αι αι

ρο ο ο ον τα α α α α α α α α α παα

α α α α α πα αν τας α α α α ψαι

αι αι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η η ης μου

και μη η δι ι στα α α α α α α α α σης προ

φη η τα α α α α φε ες α α αρ τι ι

και γαρ πλη η ρω ω ω ω ω σαι αι αι αι πα ρα

γε ε ε ε ε γο ο ο ο ο να α δι και ο συ υ

νηην πα α α α α α α α σαν συ υ υ υ

υ υ υ ουν μη η δι ι στα α ση ης ο ο ο λω

ως και γα αρ τον κε κρυμ με ε ε νο ον τοι οις

υ υ δα α σι πο ο λε ε ε μι ι ι ι ο ο

ον τον α α αρ χο ον τα του σκο ο ο ο ο

του ους ε ε ε ε πει ει γο ο ο μαι αι ο ο ο

λε ε ε ε σαι λυ τρου ου με ε νο ο ος τον κο

ο ο ο ο σμο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ον

εκ των αυ του ου ουου ου πα α α γι δων νυ υ υ

υν πα ρε ε χων ως φι ι λα α αν θρω ω ω

ω πο ος ζω η η η ην τη ην αι ω ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.247*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

C η η η η η με ε ε ρον η η ψαλ μι κη προ

φη η τει ει α α α πε ε ρας λα βει ει

ει ει ει ει ει ει ν ε πει ει ει ει ει ει ει ει γε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α α

α α α αρ φη η σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν ει ει ει ει ει δε και αι

ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης

ε ε στρα α α α α α φη η η η ει εις τα ο πι

ι ι ι ι ι ι ι ι σω α πο προσ ω που

ου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προσ ω ω ω

ω ω ω ω που του Θε ου ου ου Ι ι ι

ι ι ι α α κωβ ελ θο ον το ος υ υ

πο δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου δε

ε ε ε ξα σθαι αι βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι

ι ι ι ι να α η η μαι ει ει ει ει ει ει λει ει

ει ει ει εις ει δω λι κης α α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

εκ πλυ θε ε ε ε ε ε ε ε εν τε ες φω ω

τι ι σθω ω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας δι ι

ι ι ι ι α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Α ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τ ι α να α χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ υ

δα α α τα ω ω Ι ι ο ο ορ δα α α α α

νη τι α α να πο δι ι ι ι ι ι ζει ει εις

το ο ο ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει θρο ο ον

και ου προ ο βαι αι αι αι αι αι αι νει ει εις την

κα τα φυ υ υ υ υ σι ιν πο ο ρει ει ει ει

ει ει ει ει αν ου δου υ υ υ υ να α

μαι φε ε ε ε ρει ει ει ν φη σι ι ι πυ υ υ υρ

κα α τα α α α α πυρ κα τα α α α α να α

α α α λι ι ι ι ι ι ι σκον εξ ι ι στα

μαι και φρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιτ τω ω ω ω ω την α α κρα αν συ υγ κα

τα α α α α α βα α σιν ο ο ο τι ι ι

ι ουκ ει ω ω ω ω θα τον κα θα ρον α πο ο

πλυ υ υ υ υ νειν ουκ ε μα α θον τον α

να α μα α α α αρ τη τον α α πο ο ο

σμη η η η η η χειν αλ λα τα α

ρε ε ρυ υ πω με ε ε ε ε να σκε

ε ε ε ε ε ευ η εκ κα α θαι αι αι αι αι

αι αι ρειν ακα α α αν θας φλε ε ε

ε ε ε γει ει ν με α μαρ τη μα α α α α τωων

δι ι δα α α α σκει ει ο ο ο ε εν ε ε μοι

βα πτι ζο ο ο με ε νος Χρι ι στο ο ος ο Ι ι

ω ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει ει

μοι ^{χ' ρ'} η φω νη του Λο ο ο ο γου ου βο ο ο

α α α α α ^{π' ρ'} ι ι ι ι ι ι δε ο α μνο

ο ος του ου Θε ε ου ου ο αι αι αι ρω ω

ων ^{ν' ρ'} την α α μα αρ τι ι ι ι ι α αν του ου ου

χο ο ο σμου ^{χ' ρ'} αυ τω πι ι στοι βο ο η η η

η η σω ω ω μεν ^{χ' ρ'} ο ε πι φα νει ει εις

Θε ε ε ε ο ο ος εις την η μων σω ω ω τη ρι ι

ι αν δο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι ^{π' ρ'}

Θ αμ βο ος η η η ην κα α τι ι δειν τον ου ρα

νου και γη η η ης ποι οι οι οι οι οι η η την εν

πο ο τα α μω ω ω γυ μνω θε ε ε εν τα βα

α πτι ι ι σμα α υ υ πο δου ου ου ου λου εις

η μω ω ω ων σω τη η ρι ι ι ι ι ι ι

αν δε ε χο ο με ε ε νο ο ο ο ο ο ον ω ως

δου ου ου ου ου ου ου ου λον και χο ο ο

ο ροι α αγ γε ε ε λω ω ω ων συ υ υν ε

στε ε ε ε ε ελ λο ο ο ον το φο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο βω ω ω φο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω και χα α α α ρα α α α

ρα α α α α μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

υ υ υ νου με εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο σω ω σο ον η η η

μας

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.252*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν

Ο ο τε ε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

νον ο ο Προ ο δρο ο ο ο ο το ο ο ο ο μος τον

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο ο ο α

α α α α α τοι οι οι οι οι οισ λα α οισ ι ι

δε ε ο λυ τρου ου με ε ε νος τον κο ο σμο ον

πα ρα α γε ε γο ο ο ο νε εν εκ φθο ο ρα

α α α α α ας ι ι δε ρυ υ ε ε ται η μα

α α ας ε ε εκ θλι ι ι ψε ε ε εκ

θλι ι ι ψε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα

α α α των α α φε ε ε σιν χα ρι ζο με ε

νο ο ος ε ε πι ι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε ε

νου ου α α α γνη ης ε ε λη λυ υ υ υ θε δι ι ε

ε λε ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου

ου ου ου λων υι ου ουους Θε ε ου ου ερ γα α α

α α α α ζε ε ται αν τι δε σκο ο ο τους φω

τι ι ι ι ζει ει ει ει το ο α αν θρω ω

ω ω ω πι ι νον δι α α α του ου υ δα α

α α τος του θει ει ου ου ου βα πτι ι σμου ου ου ου ου

α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου λοι οι πο ον δε ε ε ε ευ τε συ υμ φω ω ω ω

νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η

σω ω ω ω μεν συ υ υν Πα α τρι και α γι ι

ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα, και νυν. επιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α λα α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')
μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,
ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν, Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν
καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.
Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει
 περιστερᾶς κατελθόν,
ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἴλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.
Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (β')
Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.
 εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
 Αθωνιάς Α 1906 σ.253*

Τ ἠ ἠ ἠ ἠν χεῖ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ρα α α α α ια
 α α α σου π̣ ᾠ̣ την α α ψα α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε νην χ̣ ᾠ̣ την α κη η η ρα την
 α α κη η ρα α τον κο ο ο ο ρυ υ υ φη
 η η η η ιη η η η ην γ̣ ᾠ̣ του ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου Δε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο του Δε ε σπο ο ο ο ο του x̣q̣

M εθ η η η η η η η η η χη η ης και δα

κτυ υ υ υ υ υ υ υ λω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω α α αυ το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον Δ η η μι ι ι ι ιν κα α

θυ υ πε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ει λει ει κα

θυ υ πε ε ε δει ει ξας π̣q̣

E ε ε ε ε πα α ρο ον υ πε ερ η η

μων προς αυ το ο ο ον βα α α α α α α α α α

α α α α α βα α α πτι ι στα π̣q̣ ως πα αρ

ρη η σι ι ι ι ι ι ι α α α αν ε ε

ε ε χω ω ω ω ε ε ε ε χωων πολ λη η η

η η ηη η η η η η η η ηη ^χ_φ

Κ αι αι γα αρ μει ει ει ει ει ει ει ζω ω

ων ^γ_η των προ φη τω ω ω ω ω α α α των

προ φη τω ω ω ω α α α α πα α α α

α αν των ^ο_χ_φ υ υπ α αυ του ου ου ου ου ου με μα α

α α αρ τυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρη με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι ^π_φ

Τ ους ο φθαλ μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ουους σου πα α α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν δε τους το

παν α α α α α α γι ι ι ι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α α α

α κα ατ ι ι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

τα α ας ως εν ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει δει ει ει πε ρι στε ρα α α α α α α

α α α α ας κα α α τελ θον

να πε ε ε ε τα α να πε ε τα α

σο ο ον ^ὁχ^ρ προς αυ το ο ο ο ον βα α πτι ι ι

ι στα α α α ^Δα ι ι λε ε ω ω ω ων η

η η η ι ι λε ε ων η η μι ι ι ν ^χρ^ρ α πε ερ γα

α σα α με ε ε ε ε λε ε ε ε νος ^πρ

Κ αι δε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ ρο ο ο ο

στη η η η η η θι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

με ε εθ η η μων ^χρ^ρ

Κ αι δε ε ε ε ε ε ευ ρο δευ ρο ο στη η

θι ι ι ι ι με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με εθ η η μω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ων π ρ

Κ αι δε ε ε ε ευ ρο ο ο στη η η η η

θι ι ι ι με ε ε ε εθ η η μων ε πι σφρα

γι ι ι ι ι ι ζω ω ων τον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον και προ εξ α α

λα α α α α α α αρ χων τη η η ης παν

η γυ υ υ υ υ ρε ε ε ε ε ε της παν η γυ

ρε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως π ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κη με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η φυ

υ υ σις και ρη γνυ υ υ ται αι ο Ι ι ο ο

ορ δα α α α νης και αι των ι δι ων να α μα

α α τω ων ε πε χει το ο ρε ε ευ μα Δε σπο ο την

ο ρω ω ων ρι πτο ο ο με ε ε ε νον

Δι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα α νου και Ερ μο ο ο νι ι ι ι

ιμ

Ως α ανθρωπος εν πο τα α μα ηλ θες Χρι

στε ε ε βα σι ι ι λευ και αι δου λι ι κον

βα α πτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις α γα θε υ πο

τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου χει ει ει ρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω

ω ω πε

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.20*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε ρη η η

μω ε τοι μα σα τε τη ην ο ο δο ο ον του ου

Kυ υ υ ρι ι ι ι ου ηλ θε ες Κυ υ ρι ι

ε μορ φην δου ου λου λα βων βα α πτι ι ι σμα αι

των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι α αν

ει δο σαν σε υ δα α τα και αι ε ε φο ο βη

η η θη η η η σαν συν τρο ο μο ος γε γονεν ο

ο ο Προ δρο ο μο ος και αι ε ε βο ο ο ο η σε ε

ε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος

το φως πως χει ρο θε ε τη η σει ει ο ο δου ου λος

το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την γ α γι α

σον ε με και τα υ δα τα Σω τηρ Δ ο αι

αι ρων γ η του κο ο ο ο ο σμου τη ην α α μα

α αρ τι ι ι α α α αν γ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

ᾠχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.22*

Η του Προ δρο μου και αι βα πτι στου Δ του προ ο

ο φη η η του ου ε και υ περ παν τας τι μη η θε

εν τος του ους προ ο ο φη η η η τας γ ε

τρο ο ο μα ξε ε ε νυν Δ χει ει ει ει ειρ δε

Ξι α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε

τον α μνο ον του Θε ου τον κα θαι ρον τα κο ο

σμου α μαρ τη η η μα α α α τα και αι α

γω νι ι α συ σχε θει εις ε ε βο ο ο α α

ου τολ μω ω ω προ οσ ψαυσαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι αι φω ω τι σο ον οι οι οι

κτι ι ι ρ μον α αυ τος γαρ ει η ζω η

η η και αι το φως και η η ει ει ει ρη

η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Εἰδοσαν σε υδάτα ο Θεός ει

δοσαν σε υδάτα και εφοοβηθηθηθη

σαν

Η Τριαααοο Θεοοος ηηηη

μων εατηην ηημινσημεεροναδια

ρεετωςπεεφαανεεερωωωκεν ο

μεν γαρ Πατηρ εν αρχη μαρτυριαν τω συγ

γεινει ει εκπεε φωωωνηηηκε

το Πνευμα περιστερας εν ειχοοονι

κα α τε ε πτη ου ρα α α νο ο ο θεν ^πο ⁹ο Υι

ος την α α χραν το ον κο ρυ φην ^Δτω Προδρο ο ο μω

ω υ πε κλι νε ε ^Δκαι αι αι αι βα πτι σθεις ⁶λ

το αν θρω πι ι νο ον εκ δου λει ας ερ ρυ σα α

το ο ο ω ως φι ι λαν θρω ω πο ος ⁶λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δκαι α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^π9

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας ^Δτων αι

ω ω ω νων α α α μην ^π9

Ε ρ χ ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ν ο ς με τα α

σα αρ κ ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α α ν η η ν Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ι ε βα π τ ι σ θ η ν α ι θ ε ε ε λ ω ν ε ν σ χ η μ α α

τι α αν θ ρ ω ω π ο υ Ζ ω ω ω δ ο ο ο ο τ α ι ι

ι ν α α τ ο υ ς π λ α α ν η η θ ε ε ν τ α ς η μ α α ς ω

ω ς ε ε ε υ σ π λ α α α γ χ ν ο ς πα σ η η ς μ η η χ α

α ν η ς κ α ι π α γ ι ι δ ο ς τ ο υ δ ρ α α α α κ ο ο ο ο ν

τ ο ς ρ υ σ α μ ε ν ο ο ο ς φ ω ω τ ι ι ι ι σ η ς εκ

Π α τ ρ ο ς μ ε ε μ α ρ τ υ υ υ υ ρ η η η η σ α ι

το δε ε θ ει ει ει ο ο ν Πνε ε ευ μα πε

ρι στε ρας ε εν ει ει δει Σοι οι οι ε πε ε ε ε

στη ^{π ρ} α αλλ οι κι ι σον ψυ χα ας η με ε τε ε ε ρας

^{χ ρ} σου τον φι λα ανθρω ^χ πε ε ε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα σ'

ἀρχεται ὁ ἀ' χορός

Ἦχος λ π ρ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.25*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος προς

Ι ι ω ω ω α α α αν νην ^{γ ρ} προ φη η τα

δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον με ε ^{Δ ρ} τον σε δη

μι ου ου ουρ γη σα αν τα ^{6 ρ} τον φω τι ζον τα χα ρι ι

τι και κα θαι ρον τα α α α πα α α αν τας ^{γ ρ}

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η η ης μου ου ου και

μη η δι ι ι στα α α α σης προ φη τα

α α α α φε ες α α αρ τι ι και γαρ πλη η

ρω ωσαι πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ην πα α α α σαν συ υ ουν μη

η δι ι στα α σης ο ο ο λω ως και γαρ τον κε κρυ

υμ με ε ε νο ον τοις υ υ δα α σι ι πο ο λε ε

ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα α α του ου σκο

ο του ους ε ε ε πει ει γο μαι αι ο ο ο

λε ε ε ε σαι λυ τρου με νο ο ος το ον κο

ο ο σμον εκ των αυ του ου πα γι δω ω ων

νυν πα ρε χων ως φι λαν θρω ω προς ζω ω η η ην

την αι ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.27*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη τει

ει ει ει α πε ρας λα βει ει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α αρ φη

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει

ει δε και αι αι ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο

Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α α α φη

η εις τα α ο πι ι ι ι ι σω α πο προ

σω που ου ου Κυ ρι ι ι ου α πο προ σω ω ω που

ου του Θε ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θον

τος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι αι

βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι ι ι να α α

η μεις ει δω λι κης α κα θαρ σι ι α α

ας ε ε εκ πλυ θε ε εν τες φω τι σθω ω ω μεν τα

α ψ χ α α α δ ι α α αυ του π

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.28*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω
Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι
ω ω ω νων α α α μην π ρ

Τ ι α να χαι τι ζεις σου τα υ δα α τα α ω ω
Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ρει ει ει

θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α α μαι φε ε ε ε ε ρει ειιν

φη σι ιν πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σχο ο ο ο ον ε ξι στα μαι αι αι και

αι φρι ι ι ιτ τω τη ην α κραν συγ κα α τα α α α α

βα α α α σιν ο τι ουκ ει ει ει ω ω ω θα

τον κα θα ρο ο ον α πο ο πλυ υ υ ναι ουκ ε μα

α θον τον α να μα α α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα τα ρε ρυ πω με ε

να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα

αν θα ας φλε γει ειιν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α α

σχ^ϛει ο εν ε μοι βα πτι ζο ο με

νος Χρι ι ι στος ο Ι ι ω ω α αν νης συμ

μαρ τυ ρει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο ο

ο γου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος του ου

Θε ε ε ου ο αι αι ρων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου αυ τω πι

στοι βο ο η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα

νεις Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι

Θ αμ βος η η η ην κα τι δειν τον ου ρα νου ου

και γη ης ποι η τη ην εν πο τα μω ω ω

γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ υ

πο ο δου ουου λου ου εις η μων σω τη η ρι ι ι αν

δε ε χο ο με νον ως δου ου ου λο ον και χο ροι

α αγ γε ε ε λων συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο

βω ω ω και αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ

νου ουου με εν σε ε σω ω ω ω σον η η μας

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰδοσαν

σε ὑδάτα και εφοβηθηθησαν ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Οτε εεπρος αυτο ο ονερχο ο μενο

ο ον ο Προοοδροοομος τον Κυρι

ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης εβοοααα

τοις λαοις ιδεολυτρου μεενοος το ον κο

σμο ο ο ον παρα γεεεγοοο νεν εκ

φθοορας ιδε ρυεεται η μααας εκθλιι

ψεεεως ιδου οαμαρτη ματων α

φεεσινχαριζοομενοος επι γης εκ Παρθενου

α γνης ε λη η λυ θε ε ε δι ε ε ε λε ε

ε ον και αν τι δου ου ου ου λων υι υι ους Θε

ου ου ου ερ γα α α ζε ε ε ται αν τι

δε ε σκο ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω

ω πι ι ι νον δι α του υ δα α τος του

θει ου βα πτι σμου ου αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου λοι πον δε ευ τε ε ε ε συ υ

υμ φω ω ω νω ως Αυ το ον δο ξο ο ο λο

γη η η σω ω ω μεν συν Πα α τρι και α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

Ἦχος λ π ῥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

 υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

 ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·

καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν,

ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (ε')

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.32*

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α α

Τους ο ο φθα αλ μου ους σου ου πα α α λι ι ι

ιν δε τους το παν α γιον Πνευ μα κα α α τι ι δο

ον τας ως εν ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α α ας

κα τε ε ελ θον

Α να πε ε ε τα α α σον προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ι λε ων η μιν α περ γα α σα α

α α α με ε ε ε νος

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων

Κ αι δε ευ ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η

μων

Και δε ευροστηθι ι ι μεθ η η η μων

επισφραγι ζων τον υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων της πα

αν η γυ υρε ω ω ω ω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκάς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ώρα α'

ἀρχεται δ' ἄχορός

Ἦχος λ ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.79*

σημερον των υδατων αγια ζεται η η

φυ υ υ σις και ρη γνυται αι ο Ι ο ο ορ

δα α α α νης και των ι διων να α μα α α

των ε πε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο

τη ην ο ρωωνρι πτο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα νου και Ε ρμω νι ι ειμ

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

κον βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου

ου χει ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας η

μω ων φι λα α αν θρω ω ω πε

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Προς την φω νην του βο ο ω ωων το ος εν τη

Προς την φω νην του βο ο ω ωων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε την ο ο δο ο

ε ε ρη η η μω ε τοι μα σα α τε την ο ο δο ο

ον του Κυ ρι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε

ον του Κυ ρι ι ι ι ου η ηλ θε ες Κυ ρι ι ε

μορ φη ην δου ου ου ου λου λα α βων βα α πτι

μορ φη ην δου ου ου ου λου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η η η η θη σαν συν τρο

ε ε φο ο βη η η η η η θη σαν συν τρο

ο μος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο

ο η σε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ χνος το ο φως πως χειρο θε ε τη η η σει

ο ο δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α

γι ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα τα Σω

ω τηρ ο αι αι ρω ω ν του κο ο ο ο σμου την α

μαρ τι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

ᾠχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Η του Προδρο μου και αι Βα πτι ι στου του προ ο

ο φη η η του ου και υ περ παν τας τι μη η θε

εν τος τους προ ο ο φη η η η τας ε τρο ο

ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι

α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μονο ον του θε ε ου τον κα θαι ρο ον τα α κο ο

σμου α μα αρ τη η η η μα α α α τα και α

γω νι α α συ σχε ε θεις ε ε βο ο ο α α ου τολ

μω προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και φω τι σον οι οι οι κτι ι ι ι ι ρ μον

αυ τος γα αρ ει η ζω η η η και αι το ο

φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο ο ο

σμου

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο

σαν σε υ δα τα και ε φο βη η θη η η η σαν

Η Τρι α α α ας ο ο Θε ο ο ος η η η η

μων ε αυ την η μι νη ση με ε ρον α δι αι ρε τως

πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ο με ε ε εν

γαρ Πα α τηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι αν τω συγ

γε νει ε εκ πε ε φω ω ω νη η η η κε ^Δ το

Πνε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει κο ο ο νι κα τε

ε ε πτη ουου ρα νο ο ο ο θεν ^π ο Υι ος τη ην α

χραν τον κο ρυ υ φην τω Προδρο ο ο ο μω ω υ

πε ε κλι νε ε ^Δ και βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι

νον ⁶ εκ δου λει ας ερ ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν

θρω ω πο ος ⁶

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.82*

^Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω ^χ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην **π ρ**

Ε ρ χο με ε νος με τα α σα αρ κος προς Ι ορ

δα α νη ην Κυ υ υ ρι ι ι ι ε **χ ρ** βα πτι σθη

ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι α αν θρω ω που Ζω ω

ο δο ο ο ο τα **π ρ** ι ι ι να α τους πλα νη θεν

τας η μας ω ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος **χ ρ** πα

ση ης μη η χα α νης και πα γι δο ος του δρα

α α κο ο ο ον τος **χ ρ** ρυ σα α με ε νος φω

τι ι ι ι ι ι σης **Α ρ** εκ Πα τρος με ε μαρ

— — — — ρη η η η σαι ^{π ρ} το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα ^{ό ρ ρ} πε ρι στε ρας εν ει ει

— — — — α αλλ οι κι ι σον ψυ ^{π ρ}

χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις ^{χ ρ} σου τον φι λα αν

θρω ^χ πε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ὥρα ς'

ἀρχεται δ' ἀ' χορῶς

Ἦχος λ ρ ρ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ^ρ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε ^Δ τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι αι αι ρον τα α α α α α πα α α αν τας

α ψαι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη

δι στα α α α σης προ φη η τα α α α α φες

α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι πα ρα α α

γε γο ο να δι και ο συ νην πα α α α σαν συ υ

ουν μη δι στα ση ης ο ο ο λως και γαρ τον κε ε κρυ υ

υμ με ε ε ε ε νον τοις υ δα α σι ι πο ο λε

ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σκο ο ο

τους ε πει γο μαι ο λε ε ε ε σαι λυ τρου με ε νος

το ον κο ο ο σμο ον εκ των αυ του ου πα γι

ι δω ω ων νυν πα ρε ε χω ων ως φι ι λαν

θρω ω πο ος ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι

ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.84*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα α νου και Ερ μω ω νι ι ι ειμ

η με ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ φη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν ει ει δε

και ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης ε στρα

α α αφη η εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προς

ω ω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προς ω ω

ω που του Θε ου ου ου Ι ι α α α κωβ ελ θον

το ος υ πο δου ου ου λου δε ε ε ξα σθαι βα α πτι ι

ι ι σμα ι ι να α α η η μεις ει δω λι κης

α κα θαρ σι α α ας ε ε εκ πλυ υν θε ε εν

τες φω τι σθω ω ω μεν τας ψυ χα α α ας δι ι α

α αυ του

* η η θα

αλλι γραμμή

α λα ασ σα α α α γαρ φη η σι ι ι ι ν

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.85*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τ ι ι α α να α χαι αι τι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ο

ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει αν

ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ειν φη η σι x q

πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σκο ο ο ον x q εξ ι στα μαι και αι φρι ι

ι ι ιτ τω ω o x q την α ακραν συ υγ κα α τα α

α α βαα α α σιν π q ο ο τι ουκ ει ω ω θα τον

κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ νειν o x q ουκ ε

μα α θον τον α να μα α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν x q αλ λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε

ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν π q α κα αν θα ας

φλε ε γει ειν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α

α α σχει ο εν ε μοι οι βα πτι ζο ο ο με νο

ος Χρι ι ι στος ο Ι ω αν νης συμ μα αρ

τυ υ υ ρει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο

ο ο γου ου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ε ου ο αι αι ρω ω ν την α μα

αρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου αυ τω πι στοι

οι βο ο η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νεις

Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι οι

Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και αι

γη η ης ποι η η την εν πο τα μω ω ω ω γυ

υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ πο δου

ου ου ου ου λου ου εις η μων σω ω τη ρι ι

ι ι ι αν δε χο ο με ε νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι α αγ γε ε ε λων συν ε

στε ε ελ λο ον το ο ο ο φο ο βω ω ω και

αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω

ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι ε

Εἶδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἶδοσαν

σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθηθησαν

Ὅτε ἐπρὸς αὐτὸν ἐρχομένον ὁ Πρὸ

ὁ ὄροσος τὸν Κυρίον τῆης

δοξῆς ἐβοάα θεεωωρων

ὁ δεολυτρομεενοσ τοονκοσμοοον παρα

γεεεγοοοοεν εκφθοορααας

ὁ δερυυεεταιηημας εκθλιιιψεε

εεωσιδουοοαμαρτηματωωνκαθα

αρσιν χα ρι ζο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι γης

εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε λη η λυ υ θε δι

ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου ου

ου λων υι ους Θε ου ου ερ γα α α α ζε ε ε

ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω τι ι ζει ει το αν

θρω ω ω πι ι ι ι νον δι α του υ υ δα α

τος του θει ει ου ου βα πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου πον δευ τε

ε συ υ υμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο

γη η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,

ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.89*

Τ η ην χει ει ει ει ρα α α σου την α α ψα α
με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η ην
του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του π ρ

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα α
θυ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας π ρ

Ε πα α ρον υ περ η μω ων προς α αυ το ο
ον Βα α πτι ι ι στα π ρ ως παρ ρη σι αν ε ε

ε χω ων πο ο ολ λην π ρ

Κ αι γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α
α αν των π ρ υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η

η η σαι π ρ

Τ ους ο φθα αλ μους σου ου πα α α λι ι ι εν

δε χ ρ τους το παν α γι ον Πνευ μα κα τι ι δο ο ον

τα ας α ως εν ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα

α τε ε ελ θον π ρ

α να πε τα α σον προς αυ το ο ον Βα α πτι ι

στα χ ρ ι λε ε ων η μι εν α πε ερ γα α σα α α

α με ε ε ε νος π ρ

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η η μων χ ρ (γ')

ε πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο ον και προ εξ α αρχων

της παν η γυ υρε ω ω ωωω ω ως

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιογράφος [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν θ' ὥρας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Ἀποστίχων Α'
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

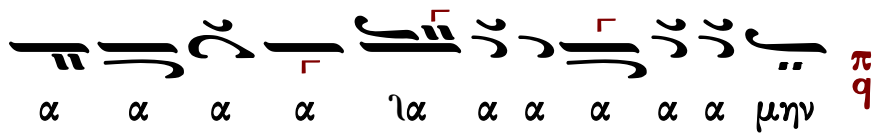
ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε

ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει ει ει ει

ει ει και αι ει εις τους αι αι ω ω ωνας των αι ω

ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας,

ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν, Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·

καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

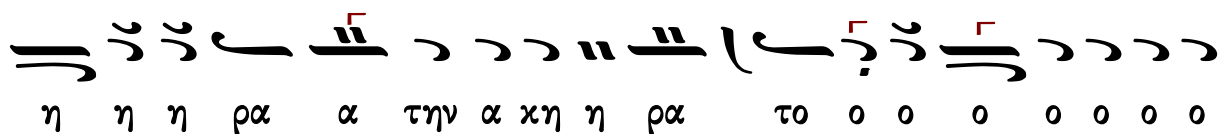
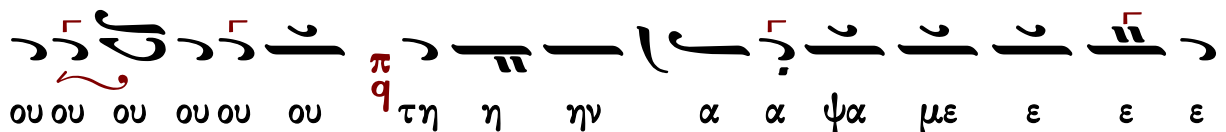
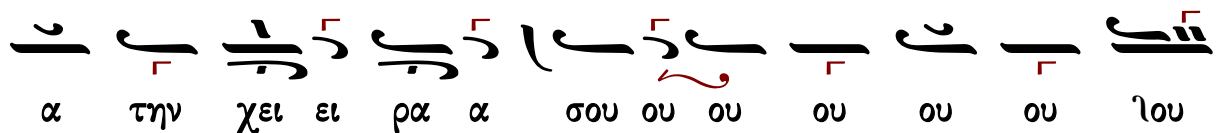
Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (β')

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἔπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.421*

ον ^Αχο ρυ υ φη η η η η η η η η του ου

ου ου Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο του δε ε ε

σπο ο ο ο ο ο του ου ου ου ^{π ρ}

M ε ε ε εθ η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η ης ^{κ ρ} και δα κτυ υ υ υ υ υ λω αυ το ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η μι ι ι ι

ιν κα α α α α ια α α καθ υ υπ ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε δει ει ει ει ει

ει ει λει καθ υ πε ε δει ξας π ρ

ε ε ε ε ε ε πα α ε ε πα α ρο ο ο

ο ο ο λο ο ο ο ο ο ον υ περ η μω ω χ ρ

ω ω ω ω ων προς αυ το ο ο ο ο ον βα α α α

α α α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α λα α α α

ω ω ω ω ως παρ ρη η σι ι ι ι αν ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

χω ω ω ω ω ω ων πο ο ο ο ο λο ο ο ολ

λην π ρ

Κ α ι γ α αρ μ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ζω ω ω ων των Προ ο ο ο ο ο ο φη η τω

ω ω ω ω ων α α α α πα α α α α α α α α α

α α ια α α α αν των υπ α αυ του ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε ε ε μα α α α

α α α α ια α α με ε μα αρ τυ υ υ υ υ υ

υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρη η η η η

η η ιη με μαρ τυ υ υ ρη η η σαι αι αι αι

αι

Τ ου ου ου ου ους ο ο φθα αλ μου ου ου ους σου ου

ου ου ου πα α α α α α α α α λι ι ι ι πα λι

ιν δε ε ε ε ε ε του ου ους το ο πα α α

αν α το παν α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α κα

α α α τι ι ι ι ι ι ι ι ι κα τι δο ο ο ο ο ο

λο ο κα τι δο ο ο ον τα α λα α α ας ως εν

ει ει ει ει ει ει ει δει ει ει λει ει πε ε ε ε ε

ε ρι στε ε ε ε ρα α α α ας κα α α α

α τε ε ε κα α τελ θο ον

να πε ε ε ε ε ε τα α α να πε ε

τα α σον προς α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον βα α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α ια α α

α α

α α α ι ι ι ι ι ι ι λε ε ι ι λε ε ων

η μι ι ι ιν α α α α α α ια α α πε ε

ε ερ γα α α α α α α α σα α α α α α α

με ε ε ε ε α ε ε ε ε νος

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο ο ο ο ο ο ο

ο στη η η η η ιη η η η θι με ε ε ε ε ε

εθ η η η με εθ η μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ^{χ q}

K ^{π ϕ} αι δε ε ε ^{χ ο} λε ε ε ευρο σθη η η η η θι

ι ι ι ι ^ν με εθ η η η με εθ η μω

ω ω ^ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων ^{χ q}

K ^{π ϕ} αι δε ε ε ε ε ε ευ ρο ο ^{Δ α} και δευ ρο ο σθη η

η η η η η η η η θι ι ι ^{χ ο} με ε ε ε λε

ε ε ε μεθ η η μω ^{Δ α} ω ω ω ω ω ω ω ω λε

ε ε ω ω ω ω ω ω ^ω ω ω ω ω ω ω ω ων ε

ε ε ε ε ^{σ ρ} πι ι ^λ σφρα α α α α γι ι ι ι ι ι

ζων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον

καὶ πρὸ ο ε ε ε ε ε ε ξ α α λα α α αρ χω

ω ω ω ω ωωντη η η η η η η η η η

η ης πα α α α α α αν η η η η η η η

η η η της πα αν η γυ υ υ υ ρε ε ε ε ε ω

ω ω ως